

Протокол

№

гр. София, 06.11.2012 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав, в
публично заседание на 06.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Аглика Адамова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **7216** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК вр. с чл.144 АПК, на именното повикване в 11.48 ч. се явиха:

Страните - редовно призовани.

Жалбоподател Н. С. А. – редовно призован се явява лично и с адв. П. с пълномощно по делото.

Ответник Комисия за защита от дискриминация – редовно призован се представлява от юрк. М., която представя пълномощно.

Заинтересована страна – Главния директор на ГД „Охрана” към Министерство на правосъдието – редовно призован не изпраща представител.

Заинтересована страна – Министерство на правосъдието – редовно призован не изпраща представител.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счете, че няма пречка за даване ход на делото и

ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА жалбата и постъпилата преписка.

АДВ. П.: Поддържам жалбата. Няма да соча нови доказателства.

ЮРК. М.: Оспорвам жалбата. Моля да се приемат приложените от адв. П. писмени доказателства

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените с жалбата и с преписката писмени доказателства.

С оглед изявлението на страните счете делото за изяснено от фактическа страна и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО.

АДВ. П.: Считам, че решението на КЗД не е законосъобразно. На първо място решението е подписано от председателя на комисията с особено мнение и това особено мнение е изключително регламентирано на повече от 38 листа, така че не смятам да се спирам подробно на него. Това е приложено към делото. На следващо място, считам, че обжалваното решение на същата комисия по сходни казуси – решение по пр. № 253/2009 г. на КЗД, решение по пр. № 95/2010 г. на КЗД, решение по пр. № 76/2011 г. на КЗД, но особено контрастиращо това решение е решение № 110/12.06/2010 г. по пр. № 126/2009 г. на КЗД. Това е така не само, поради коренната разлика в мотивите на 5-членния състав на КЗД при сходен казус, дори може да се твърди и за идентичен казус, но и поради състава, участвал при вземането на двете решения. Оказва се, че докладчика на обжалваното решение по пр. № 169/2010 г. е бил член на състава по пр. № 126/2009 г. и като такъв не е изразил особено мнение при вземането на решението. Уволнението на доверителя ми е произволно и самоцелно с противоречие с нормите на чл. 4 от ЗЗД и чл. 168 от Закона за МВР, не само поради това, че придобиването на право на пенсия по чл. 69, ал. 2 от КСО, не налага реална необходимост от уволнението. То е произволно и поради факта, че ответната страна ГД „Охрана” не може да посочи разумна причина за издадената заповед – единствено се посочва, че това е субективно право на Гл. директор на ГДО, произтичащо от чл. 245, ал. 1, т. 13 от ЗМВР, тъй като доверителят ми само преди няколко месеца преди това е навършил години за пенсиониране, реално е бил на 42. Съгласно закона за МВР той е могъл да служи до 60. Но най-важното в случая е, че не е имало съкращение на щатове. Дори за това място в момента е обявен конкурс и се назначават нови служители. В този смисъл не е имало обществена необходимост, а абсолютно самоцелно директора на Гл. дирекция „Охрана” е уволнил доверителят ми, с което е засегнал правото му на труд, довел е до значително намаляване на доходите му. От друга гледна точка не са уволнени значителен брой други служители, които сме изброили в жалбата, те също имат годините за пенсия. Такава е практиката на съда на ЕС, Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 05.07.2006 г. за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта на професиите. Моля да отмените изцяло като незаконосъобразно и неправилно решение № 158/19.06.2012 г. по преписка № 169/2010 г. на КЗД за 2010 г., с което да отхвърлите жалбата на моя доверител от 01.09.2010 г. срещу заповед № ЧР-56/30.03.2010 г. на гл. директор на ГДО „Охрана” при МП. Представям и моля да приемете писмена защита.

ЮРК. М.: Моля да оставите обжалваното решение на КЗД в сила, поради липса на сочените в жалбата основания. Решение № 158/19.06.2012 г. възстановено по пр. № 169/2012 г. по описа на КЗД, с което е установено, че Гл. директор на Гл. дирекция „Охрана” в Министерство на правосъдието не е извършил дискриминация по признаците възраст и лично положение и с което е съставил и оставил жалбата без уважение е законосъобразно и постановено при спазване на процесуалните правила и

релевантните материално-правни норми. Освен това решението на КЗД е в съответствие с постоянната съдебна практика, според която е прието, че разпоредбата на чл. 245, ал. 1, т. 13 на ЗМВР не е дискриминационна, а уволненията извършени на това основание не представляват нарушение на забранената от закона дискриминация. Освен това сочените в жалбата решения на КЗД, които са постановени в друг смисъл са обявени за нищожни. В тази връзка, с оглед мотивите на решението, моля да постановите решение, с което да отхвърлите жалбата и да оставите акта на КЗД в сила. Моля да постановите разноски за юрисконсултско възнаграждение.

АДВ. П.: Няма представени доказателства в корицата на делото, че решенията, които сме посочили са обявени за нищожни. Не съм правил такива доказателства.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11.55 часа.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: